

Iubirea de după sârma ghimpută

SERGIU GROSSU

La geamul fulguit

Publicăm aceste poezii ale lui Sergiu Grossu imediat după textul lui Nicole-Valéry Grossu pentru că destinele lor s-au împletit de asemenea natură încât putem spune că au constituit o unică existență. Cei doi s-au cunoscut încă din studenție, s-au iubit, apoi pașcăria comunistă i-a separat, despărțându-i azi de zile, după care, la eliberare s-au reîntâlnit, căsătoria și-a urmat cursul și, tot împreună, au luat calea exilului, refugiați în Franța, până când a survenit moartea lui Nicole-Valéry, la 14 ianuarie 1996. O desăvârșită armonie a domnit în acest cuplu, care poate fi luat drept model al unei căsătorii perfecte.

Nu e locut aici să insistăm asupra profilului cultural elevat al celor doi – personalități de seamă în cultura noastră – și nici să arătăm cât bine au făcut acești oameni României și multor români care au bănat la usă exilului lor de la Paris. O vom face poate cu alt prilej.

Să spunem acum că pe foarte mulți oameni, femei și bărbați, au lăsat prin taina căsătoriei, și animată tot așa, de iubire, temnița comunistă a reușit să-i despartă. Exemplele sunt dureros de numeroase. A fost și asta una din

La geamul fulguit și trist
trimis-am gândul să-ți colinde.
L-auzi, cântându-ți despre Crist?
Aprinde candela, aprinde
și-ncearcă-n brațe a-l cuprinde
și-o mână caldă îi întinde
și tulburi ape de-amestite...

Hai, Valerim și Lerui-Ler,
flori dalbe, flori de măr prea sfinte,
prin mari troiene și prin ger
am răzbătut cu dor fierbinte,
să-ți spun, soția mea cuminte,
că și-n aducerile-aminte
poți cuibări întregul cer.

Să-ți spun, cum îți spuneam cândva,
de-un ursuleț și-o zveltă ciută,
de-un gândăcel și-un ciob de stea;
să-ți spun, în zvon de alăută,
iubirea mea neprefăcută,
crescută-n temniță, crescută
din inima și carnea mea.

La geamul fulguit, în zori,
trimis-am dorul meu să-ți bată:
— Primiți, primiți colindători?
Iar tu, de geam apropiată,
ascultă cântarea minunată,
plângându-mi viața mea legată
și anii scursi prin închisori...

Despărțirea

Despărțirea-ntotdeauna doare.
Eu, de pildă, sufăr și oftez.
Sufletul la despărțire moare,
parc-a spus-o un poet francez.

Moarte-n despărțire-o să rămână
când iubesti și te desparti, iubind:
și-ntr-o simplă strângere de mână
poți să simți o inimă, murind.

Însă despărțirea arestării
nu știu cum, iubito, nu ne-a-nvins.
Amândoi am fost mai acătării
când, din mers, în brațe te-am cuprins.

Căci, întotdeauna, despărțirea
o înfrânghi, o birui, o domini
dacă lupți și-n luptă-ți pui iubirea
pe altarul marilor lumini...

De după zăbrele

De după zăbrele, întind
o mână și-aștept să suspine;
și caut, prin noapte, cu jind
spre lume, spre casă, spre tine.

Și caut, în temnița grea,
să-ți aflu, iubito, lumina,
căci steaua destinului, stea
e-n lanțuri și-o spurcă rugina.

De după zăbrele, încerc
o mare și sfântă demență:
să chiui, să fulger, să merg
cu-a patriei mele cadență –

și-nchis, peste ziduri să sar,
în saltul sublim al iubirii,
și-n cale, plângând, să-ți presar
toți macii și toți trandafirii...

*îpăvile criminale ale regimului
comunist. Nici un putea fi altfel,
căci familia a constituit una din
ținele predilecte ale regimului
comunist. Dar iată că nu
totdeauna Ura a putut învinge
Iubirea. Exemplul îl avem prin
cei doi Grossu, Nicole-Valéry și
Sergiu. Ea își odihnește acum
somnul de veci, în pământul țării,
acolo unde a lăsat cu limbă de
moarte să fie îngropată, iar
Sergiu, întors din exilul său
parizian, nu conținește să-i
vegheze la căpătâi, nelăsând nici
o clipă să i se stingă candelă.
Ce bine ar fi ca tinerii noștri să
ia exemplul acestei iubiri! Căci
multe sunt pieritoure pe acest
pământ, numai Iubirea nu. Ea ne
transcende, ea ne unește cu
Dumnezeirea.*

*Sergiu Grossu este autorul
multor lucrări - poezie, proză,
eseistică etc. - scrise inițial în
franceză. Unele dintre ele au
apărut și-n românește. Chiar
poeziile de față fac parte din
volumul „Inscripții pe nu vas de
lut” (1995). Tot așa volumele
„Calvarul României creștine”,
editat de Convorbiri Literare
(1993), precum și „Univers
simfonic”, poeme orale create
într-un lagăr din Balta Dumării.
Cele două volume de poeme
mistico-creștine, împreună cu
caseta Electrecord „Univers
simfonic”, sunt difuzate în
librăriile Humanitas din țară,
sau pot fi comandate la Fundația
„Memoria” (prețul 5000 lei).
El desfășoară și în prezent o
intensă activitate ziaristică.*